

УДК 141.78:305

DOI: 10.31733/2078-3566-2021-6-174-179

Елеонора СКИБА ©

доктор філософських наук, професор
(Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ, м. Дніпро, Україна)

МЕТОДОЛОГІЯ ПОДОЛАННЯ ГЕНДЕРНОЇ НЕРІВНОСТІ

У статті досліджено соціально-культурні аспекти забезпечення розуміння розподілу соціального призначення та соціально-культурних відмінностей визначень понять «гендер» та «стать». Розглянуто основні культурні, соціальні та економічні чинники формування в суспільстві розуміння гендерних відносин. Встановлено найважливіші характеристики гендеру та статі, що допомагає орієнтуватися під час аналітичних досліджень у процесах вивчення відтворення гендерної дихотомії та, як наслідок, запобігання гендерного насильства. Надається характеристика важливих складових концепту «гендер». За результатами дослідження проведено ретроспективний аналіз щодо гендеру як фундаментального фактору розуміння змін соціально-культурних ролей жінки та чоловіка, що відбуваються у контексті новітнього сучасного суспільства. Запропоновано пропозиції щодо подолання постійного відтворення гендерної дихотомії у суспільстві та формування суспільства, яке відповідає вимогам нормам гендерної недискримінації.

Ключові слова: гендер, гендерні дослідження, гендерна недискримінація, гендерна ідентичність, гендерна нерівність.

Постановка проблеми. Сучасна соціальна філософія, новітні гендерні дослідження, що вивчають різні сфери людської діяльності з позицій дотримання прав та свобод людини розробляють спеціальні підходи до наукової інтерпретації гендерних відносин, їх взаємозв'язку та взаємодії у процесі розвитку сучасного українського суспільства. Детальне і об'єктивне розуміння сутності цього питання вимагає брати до уваги використання як загальнонаукових, так і спеціальних методів аналітичного дослідження. Пошуки та досягнення різних наукових підходів дозволяють більш детально та об'єктивно систематизувати знання з питань гендеру та гендерної ідентичності. Запропонований сучасним науковим знанням принцип плюралізму забезпечує найбільш об'єктивне, повне та всебічне вивчення гендерних відносин у їх філософському та історичному розвитку.

Аналіз публікацій, у яких започатковано вирішення цієї проблеми. Теоретичним підґрунтям наукового дослідження проблеми подолання гендерної нерівності стали роботи відомих вітчизняних та зарубіжних вчених, які досліджують соціально-філософські аспекти формування особистості у світлі гендерної відмінності, які представлені у роботах Дж. Аккер, Г. Арендт, Г. Герд, Е. Гранді, Д. Батлер, А. Дударевої, Т. Журженко, Дж. Елліотт, Дж. Елштайн, Р. Кантер, Ю. Крістєвої, Ж. Лакана, Дж. Лернер, А. Манегетті, К. Мангейма, Дж. Мессершміда, Дж. Мітчел, М. Кімелл, Я. Савіцькі, У. Сімон, Е. Сміт, Г. Співак, К. Файк, Г. Гайді, Д. Харавей, Н. Хартсок, Ч. Херст, С. Хопкінс, А. Хоччайлд та інші. Відзначаючи значимість зазначених теоретичних досліджень цієї тематики щодо дослідження проблеми гендерної нерівності, варто зазначити, що питання відтворення гендерної нерівності ще й досі у деяких аспектах залишається не до кінця вирішеним.

Метою статті є вирішення проблем необхідності запровадження нового підходу до гендерної ідентичності, яка у сучасному соціально-культурному середовищі перестає бути «заданою», «сталою», стаючи натомість індивідуальним завданням особистості: в умовах соціального середовища сьогодення гендер окремої особистості побудується, використовуючи такі соціальні практики як «перформанс» і «апропріація».

Виклад основного матеріалу. Одним із ефективних інструментів досягнення

© Е. Скиба, 2021

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-3357-0830>

k_fp@dduvs.in.ua

мети створення справедливого і гармонійного та стабільного суспільства є вміщення гендерних досліджень у систему сучасних гуманітарних знань про суспільство на принципах плюралізму. Розгляд взаємозв'язку особистості та суспільства, влади та автономії особистості, сучасної ідентичності, відносин свободи та підпорядкування з позицій гендерної теорії суттєво змінює колишнє знання про простір можливостей людського існування та особистої реалізації та засобів подолання гендерної нерівності з метою запобігання соціально-економічних криз. Для встановлення шляхів подолання постійного відтворення гендерної нерівності у середовищі суспільних практик необхідно виявити складові елементи гендеру та гендерної ідентичності, зрозуміти механізми встановлення гендерних відносин та з'ясувати генезис соціально-культурної нерівності між гендерними ідентичностями. У результаті аналізу встановлено, що загальнонаукові принципи комплексності, історизму допомогли вивчити гендерну ідентичність у соціально-історичному контексті і виявити необхідність нового підходу до гендерної ідентичності. Новий підхід має передбачати використання принципу об'єктивності як прагнення розглядати гендерну ідентичність, виходячи з іманентних уявлень, що допомагає розкрити сутність гендерної ідентичності. Аналіз допомагає побачити, що гендер та гендерні відносини формуються та знаходять свою соціально-культурну реалізацію в якості живого процесу, який постійно здійснюється: людина спілкується із суспільством, репрезентуючи свої фемінінні та маскулініні характеристики, зміст яких змінюється упродовж життя, залежно від тих соціально-культурних завдань, що вирішує кожна людина. Використання принципу об'єктивності допомогло з'ясувати, що людина репрезентує суспільству як суто фемінінні, так і суто маскулініні риси, що дозволило так само заявити про соціальну значущість досвіду усіх груп населення, і визнати, що гендерна ідентичність у своїй екзистенції має фрагментарний, флюїдний, інтегральний характер. Вивчаючи процес формування гуманітарного знання про гендерну ідентичність та гендерну нерівність, була встановлена внутрішня діалектика відносин маскуліності та фемінінності. Діалектичний метод дозволив виявити, що феномен гендерної ідентичності, постійно функціонуючи, розвивається та пристосовується до нових соціально-культурних умов. Гендер як соціально-культурний конструкт формується соціальними, політичними та економічними чинниками та так само впливає на різноманіття соціально-культурного середовища [12, с. 19]. Діалектика як метод пошуку істину через протиставлення протилежних тверджень забезпечує бачення самої логіки розвитку і розростання політик ідентичності. Застосування єдності історичного та логічного допомогло встановити, по-перше, що гендер та гендерна нерівність формується дискурсом, по-друге, гендерні відносини беруть участь у конституюванні соціально-культурного дискурсу. Герменевтичний, феноменологічний і конкретно-історичний методи, використані для аналізу механізму відтворення гендерної нерівності, дозволили побачити, яким чином стосунки влади проникають в усі соціальні інститути, формуючи при цьому певні гендерні режими, у межах яких вимушена діяти гендерна ідентичність.

Взаємодія діалектичного, компаративістського і структуралістського підходів дозволила розглянути проблему гендерної нерівності з принципово нової позиції: не гендерні відмінності обумовлюють стосунки домінування-підпорядкування, але гендерні відмінності використовуються для виправдання гендерної нерівності. Принцип методологічного плюралізму, використовуючи досягнення провідних наукових шкіл відносно взаємозв'язку відмінності, дихотомії і нерівності, виявив істинний порядок стосунків категорій відмінності і нерівності. У результаті цього артикульовано нове розуміння їх взаємозв'язку. Структуралістський і системний методи забезпечили розуміння гендерної ідентичності як явища культурного прядку, зміст компонентів якого піддається змінам та впливу соціального-культурного дискурсу.

У питанні дискусії про наповнення терміна «гендер» варто зважити на факт введення в науковий побут самого терміна. Поняття «гендерна роль» було запозичене з граматики і введено в науку про поведінку сексологом Дж. Мані, якому в 1955 р. при вивченні інтерсексуальності та трансексуальності потрібно було розмежувати загальностватеві властивості. Слововживання граматичної категорії «гендер» мало на увазі те, що видимі відмінності особистісних та поведінкових характеристик чоловіків та жінок не пов'язані безпосередньо з дією біологічних факторів, а визначаються специфікою соціальної взаємодії. Вивчаючи категорію гендеру як відображення соціальної дихотомії допомагає розкрити проблему гендерних відмінностей як наслідок

пануючих соціальних відносин, закріплених через відносини влади. У результаті проведеного аналізу встановлено, що формування гендерної ідентичності відбувається під впливом різних чинників. Різні теорії конституювання гендерної ідентичності розвивалися в тісному взаємовпливі і взаємозбагаченні з тими соціальними ідеями, елементами, науковими концептами і відкриттями, які викликали до життя ці теорії. Автор дослідження встановлює, що сучасне розуміння сутності гендерної ідентичності має багату та складну історію і сягає своїм корінням багатьох вчень та концепцій. Історично теорія конфліктів і функціоналістська теорія пояснювали гендер на рівні макроаналізу. Відтоді ці теорії зазнали безліч трансформацій.

Функціоналізм прагнув зрозуміти, яким чином усі частини суспільства (такі соціальні інститути як сім'я, освіта та інші) формують злагоджено діючу систему суспільства. Відповідно до цієї теоретичної парадигми, частини суспільства прагнуть доповнити одна одну, щоб створити соціальну стабільність. Перенесена на гендерні стосунки ця парадигма дозволила Парсону, Бейлсу з'ясувати в 50-х рр. XX ст. різні і роздільні соціальні ролі в сім'ї в якості засобу функціональної адаптації до сучасного складного соціального пристрою. Вважалося, що жінки більше «функціональні», якщо вони соціалізувалися і надихалися ідеєю турботи про дітей і сім'ю. Передбачалося, що чоловіки більше «функціональні», якщо вони соціалізувалися і надихалися ідеєю підтримки і турботи про дружин і дітей. На відміну від них, К. Маркс і послідовники теорії конфліктів не розглядали існуючі соціальні системи як функціонально, виправдано, розумно, благотворно діючими. К. Маркс і Ф. Енгельс описували соціальні системи як системи пригноблення, при яких одна група, домінуюча як клас, використала свій контроль над економічними ресурсами для пригноблення іншого класу.

Якщо Маркс акцентував свою увагу на класовому пригнобленні, то Енгельс вивчав пригноблення жінок як один з найбільш ранніх прикладів пригноблення однієї групи іншою. Теоретики фемінізму використали і надалі деталізували ідеї Маркса, звернувши особливу увагу на причини пригноблення жінок [1, с. 126]. Одна група феміністів, феміністи-соціалісти, посилено акцентувала взаємозв'язок капіталізму і патріархатної сім'ї як базису пригноблення жінок. Ці теоретики вказували, що економічні і владні переваги накопичуються у чоловіків як у домінуючої групи. Постмодернізм, провівши деконструкцію багатьох антропологічних і культурних міфів, заявив про жінку як про активного агента суспільства і затвердив значущість і цінність досвіду жінки, представивши її суб'єктом історії [2–4]. Інша група феміністів, радикальні феміністи, акцентували громадську увагу на тому факті, що патріархат – домінування чоловіків над жінками – є фундаментальною формою пригноблення жінок. Зазначено, що враховуючи той факт, що формування та сигніфікація гендерної ідентичності пов'язана із несвідомим, важко переоцінити той внесок, що зробив З. Фройд. Згідно з Фройдом, внутрішнім ядром несвідомого є інстинктивні бажання, які, в силу їх природи, функціонують у несвідомому непохитно. Відзначено, що наступним кроком у дослідженні несвідомого стали дослідження Юнга в цьому напрямі. Він вказав, що несвідоме містить не лише особові придбання, але і неособові, колективні. Змістом колективного несвідомого є архетипи, що формують емоційну індивідуальну інтимність людини. Юнг відмічає, що архетип є тим несвідомим змістом, який змінюється, стаючи усвідомленим і сприйнятним; він зазнає змін під впливом індивідуальної свідомості, на поверхні якого він виникає [5, с. 8].

У наступні роки у процесі розпізнавання основних джерел і причин виникнення дихотомії маскулітності і фемінітності була запропонована теорія статевих ролей. Ця теорія вважає, що люди набувають свою гендерну ідентичність і йдуть такими у зовнішній світ, щоб заповнити собою гендерно нейтральні соціальні інститути, стверджуючи, що наша гендерна ідентичність фіксована. У 1990-ті рр., завдяки необхідності дати концептуальне розуміння ситуації різноманітної практики в області людських відносин, з'явилися численні дослідження, що відкрили нові ракурси розуміння відносин як між групами чоловіків і жінок, так і всередині кожної з груп. З'явилися нові теорії, що розуміють процес формування гендерної ідентичності як соціальну практику.

Серед наукових шкіл з цього питання найбільш цікавою є теорія соціального конструкціонізму, яка заявляє, що біологічні відмінності між статями не можуть виправдовувати соціальну дихотомію у відносинах між ними.

М. Кімелл, один із найвидатніших представників теорії соціального

конструкціонізму, наголошує, що прояв гендерної ідентичності завжди вимагає демонстрації певного набору якостей і властивостей перед іншою особою. Сигніфікуючи себе через ряд засобів, особа репрезентує певну гендерну ідентичність. Автор дослідження доводить, що для різних культур і в різні історичні періоди наповнення гендерної ідентичності елементами маскулінності та фемінінності змінюється навіть впродовж життя одного покоління, тому ми вимушені визнати, що зміст цих формуючих елементів, а значить і зміст самої категорії «гендерна ідентичність», не може розглядатися як деяка константа, що містить універсальні характеристики чоловіка або жінки [6, с. 132].

Дж. Батлер акцентує увагу на тому, що гендерна ідентичність – перформативна, а саме: ніякої стабільної ідентичності не існує, ідентичність завжди проявляється тільки в діях. Саме ці дії і виражають, визначають приналежність до певної гендерної ідентичності, і ці дії конституують – навіть більшою мірою, ніж виражають, ілюзію стійкості гендерної ідентичності. У такому разі не може бути універсальної, вічно стабільної гендерної ідентичності, раз і назавжди закріпленої і визначеної [7, с. 35].

Ідентичність конституїрована за допомогою практики перформації як вираз себе в діях; поняття «жіночої» гендерної ідентичності, так само, як і «чоловічої», залишаються контингентними і відкритими для інтерпретації і «перепишування, тобто зміни. Домовленість стосовно гендерних проявів грає велику роль в приписуванні фемінінних і маскулінних характеристик у процесі фундаменталізації біологічної статі [7, с. 33].

Соціокультурні коди і домовленості, правила, за допомогою яких, суспільство функціонує, є одночасно і формуючим елементом, і водночас тим, що зумовлює розміщення цих специфічних властивостей відносно статі. Ці властивості забезпечують основу для створення домінуючої гендерної різниці.

Таким чином, індивідууми соціалізовані завдяки прийняттю і прояву очікуваних і нормованих суспільством гендерних характеристик, які реалізуються у межах таких суспільних інститутів, як сім'я, освіта, та інші.

Встановлено, що гендерна ідентичність водночас і продукт суспільства, і конструкт, що бере участь у формуванні цього суспільства.

Дослідники Д. Гловер та К. Каплан, наслідуючи Фуко, розглядають сам механізм закріплення певного набору «фемінінних» та «маскулінних» характеристик за конкретною гендерною ідентичністю; вивчають процес впровадження цих, визначених інститутами влади та бажаних цими інститутами, проявів тієї чи іншої гендерної ідентичності. Домовленість щодо гендерних проявів відіграє велику роль у приписуванні фемінінних та маскулінних характеристик у процесі фундаменталізації біологічної статі. Соціокультурні коди та домовленості, правила, за допомогою яких суспільство функціонує, є одночасно і формуючим елементом, і водночас тим, що визначає розміщення цих специфічних властивостей щодо статі. Ці властивості забезпечують основу створення домінуючої гендерної різниці. Керуючись цим, гендер може розглядатися як прийняття та взаємний перехід соціальних норм [8, с. 117].

Індивідууми соціалізовані за допомогою прийняття та прояву, очікуваних і запропонованих суспільством гендерних якостей, що реалізуються в межах таких громадських інститутів як сім'я, держава, ЗМІ тощо. Природно, для подальшого визначення самоідентифікації, відбувається так званий, «обман» – накладення гендерної соціальної категорії на біологічну стать індивідуума. У цьому контексті соціально сконструйовані правила суперечать визначенню призначення конкретного гендера. Якщо гендерна ідентичність «соціально мінлива» і передбачає свободу вибору, то жодні певні межі та жодні «очікування» суспільства не повинні перешкоджати гендерній ідентичності у прояву своєї перформативності. Тим більше актуальними видаються дискусії про сам концепт «гендерна ідентичність», його зміст, дефініцію та поле діяльності. Досліджуючи ці питання, ми не можемо не звернутися до базисних понять цієї категорії щодо яких стає очевидною проблема визначення меж і рамок концепту «гендерна ідентичність». Дуже важливо визначити, як ми визначаємо категорію «жінка». Філософи фемінізму вказали на те, що у патріархатному суспільстві жінки були вилучені з культурного, літературного дослідження, проведеного чоловіками. Проблеми жінок замовчувалися як у роботах з філософії, так і роботах з психології. Насправді дефініція і зміст категорії «жінка» набагато важча, ніж це може здатися на перший погляд, бо ми повинні досліджувати жінку не тільки як соціальну категорію, але також і з точки зору культурно-конструйованої суб'єктивної ідентичності.

Концепція, згідно якої люди визначаються більше за гендерною приналежністю, ніж статтю, також збігається з теорією Дж. Батлера про те, що гендер має перформативний характер. Батлер переконує, що гендер – не вираз того, що ми є, а швидше, за її думкою, – те, як ми діємо [7, с. 37]. Це призводить до висновку, що гендер продовжує повторювати ці дії, це вже факт нового вибудовування і вбудовує себе у межі соціальної свідомості. Якщо індивідууми у суспільстві не вписуються у певні суспільством межі, їм призначено змінюватися як аномальним; тому персонально їм вигідно «співпрацювати» із соціумом у виконанні детермінованого цим соціумом «правильного» замовлення на гендер. Фактично, сам конструкт суспільства – це продукт суспільства і виробник гендерних норм. Але, як зазначають філософи, світ не може бути егалітарним, поки що гендер «розпоряджається» та індивіди не отримують права висловити гендер, який вони забажають. При визначенні терміна «гендер» виходять із різних дихотомій та центрів. Наприклад, соціально-конструктивістський підхід до «гендеру» (дихотомія соціальних ролей: жіночий – чоловічий) зосереджується на різниці (економічній – владній) позицій між чоловіком – головним адміністратором, орієнтацією та жінкою – працівницею.

Вивчаючи гендерну ідентичність, бачимо, що вона трансформується на засіб досягнення соціального поділу влади. Гендерна ідентичність – це конструкт суспільства, який наказує поведінкові відмінності, цим передбачає зміст фемінного і маскулітного в особистості. Через ідею гендерної відмінності встановлюється перевага маскулітного над фемініним за допомогою легітимації певних специфічних поведінкових характеристик.

Сучасні дослідники гендерних відносин посилаються на те, що чоловічі та жіночі гендерні ролі зазвичай використовують маскулітність і фемінітність як категорії однини, пропонуючи різноманітність обох у межах культури. З цього випливає, що гендер може бути визначений як соціально сконструйований конструкт. Кожен індивідуум унікальний у своїй гендерній характеристиці безвідносно приналежності до біологічної статі: всі індивідууми, починаючи з дитячого віку, соціалізуються конкретним способом щодо своєї поведінки та прояву «належних» гендерних властивостей.

Теза про «двозначність» гендерної ідентичності передбачає наявність свободи вибору, створює особисту нішу в межах певної соціально сконструйованої норми поведінки, тоді як «плинність гендерної ідентичності» – це вихід за межі усталених ролей, соціально – культурного визначення та призначення. Цей підхід не приймає чіткого протиставлення у вигляді протиставлення «фемінне» та «маскуліне» і вірить у вільний вибір гендерної ідентичності без жорстких правил [9, с. 95].

Як нам здається, ідеологічні конструкти виникають, набувають привілейованого становища і легітимності і здаються природними, виходячи з соціального консенсусу про те, якою статтю має бути і які межі фемінітності та маскулітності повинні бути в наявності у індивідууму в тому чи іншому соціально – філософському контексті. Ідеалізований і натуралізований статус біологічних претензій повинен, отже, приписуватись не якимось внутрішнім характеристикам, але саме тому процесу, за допомогою якого домінуючі погляди щодо гендерних відмінностей входять у вживання, поширюються та видаються безперечними та суспільно визнаними [10].

Висновки. Вивчаючи процес формування самого змісту категорії «гендерна ідентичність», ми дійшли висновку про важливість прийняття до розгляду соціального фактору для повного та всебічного аналізу формування гендерної ідентичності. Розвиток гуманітарних наук, що відбувається постійно, забезпечує вирішення також і проблеми гендерних відмінностей, вирішення якої важливо для бачення трансформації змісту гендерної ідентичності. Сутність і зміст гендерних ідентичностей – це відображення соціальних відносин, що постійно змінюються, фрагментуються. Подолання гендерної напруги, на нашу думку, полягає у тому, щоб сфокусуватися не на гендерних розбіжностях, але на встановленні відносин взаємоповаги та взаєморозуміння з урахуванням компетентності особистості. Зазначимо, що ретельний аналіз відтворення гендерної нерівності допомагає встановити, що немає ні метафізичного, ні онтологічного обґрунтування для встановлення соціально-культурної переваги однієї гендерної ідентичності над іншою. Ідеологія гендерної нерівності, яку ми ще подекуди спостерігаємо, є лише продуктом суспільної свідомості [11, с. 300].

Список використаних джерел

1. Scheele J., Barker M.-J. *Gender (A Graphic Guide)*. Icon Books, 2019. 176 p.
2. Kristeva J. *Woman can never be defined / J. Kristeva*. *New French Feminism*. New York: Schocken, 1984. pp.137–141.
3. Irigaray L. *To be Two*. Routledge, 2001. 136 p.
4. Spivak G. *The Politics of Interpretation/ G. Spivak // In Other Worlds. Essays in Cultural Politics*. New York and London: Routledge, 1987. pp.118–133.
5. Jung C. *Die archetypen und das kollektive unbewussten. Archetypes and the Collective Unconscious*. Volume 9. URL: <https://www.litmir.me/br/?b=668439&p>.
6. Kimmel, M. S. *The Gendered Society*, 2000. Oxford University Press.
7. Butler J. *Gender as Performance: An Interview with Judith Butler // Radical Philosophy*. 1994, pp. 32–39. URL: <https://www.radicalphilosophy.com/interview/judith-butler>.
8. Glover D., Kaplan C. *Genders*. Routledge, 2009. 224 p.
9. Perez C. *Invisible Women: Exposing Data Bias in a World Designed for Men: A Book for All*. 2019, New York: Abrams Press.
10. Yarhouse M., Sadusky J. *Emerging Gender Identities: Understanding the Diverse Experiences of Today's Youth*. 2020. Brazos Press.
11. Skyba E. *Phylosophy of postmodernism as a theoretical justification of the women social value*. *Scientific Journal of Polonia University*, 2020.V.38, pp. 294–303.
12. Skyba E., Tkachenko K. *Gender challenges of modern societies*. *Philosophy, Economics and Law Review*. Vol. 1, no. 2, 2021. P. 17-23.

Надійшла до редакції 14.12.2021

ABSTRACT

Eleonora Skyba. Methodology for overcoming gender inequality. The article examines the socio-cultural aspects of providing an understanding of the distribution of social purpose and socio-cultural differences in the definitions of «gender» and «sex». The main cultural, social and economic factors of formation of understandings of gender relations in the society are considered. The research identifies the most important characteristics of gender and gender identities, which helps to orientate during analytical research in the processes of studying the reproduction of the gender dichotomy and, as a consequence, the prevention of gender-based violence. The characteristics of important components of the concept of «gender» are given. According to the results of the study, a retrospective analysis of gender as a fundamental factor in understanding the changes in socio-cultural roles of women and men that occur in the context of modern society.

The study proposes some ideas for overcoming the constant reproduction of the gender dichotomy in society and the formation of a society that meets the requirements of gender non-discrimination. The article articulates that the formation of gender identity is under influence by various factors. One or another theory of the constitution of gender identity developed in close interaction and enrichment with the social ideas, elements, scientific concepts and discoveries that gave rise to these theories. The work shows that the modern understanding of the essence of gender identity has a rich and complex history and has its roots in many teachings and concepts. Historically, conflict theory and functionalist theory have explained gender at the macroanalysis level. Since then, these theories have undergone many transformations. Functionalism sought to understand how all parts of society (such social institutions as the family, education, etc.) form a coherent system of society. According to this theoretical paradigm, parts of society seek to complement each other to create social stability.

Keywords: *gender, gender research, gender non-discrimination, gender identity, gender inequality.*